

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda yer alan soruların Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt SELÇUK tarafından yazılı olarak yanıtlanması için gereğini saygılarımla arz ederim.

Ünal DEMİRTAŞ

Zonguldak Milletvekili

Türkiye’de çalışma yaşamının hala çözülememiş ağır sorunlardan birisi de, meslek hastalıklarıdır. Meslek hastalıkları,5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda; Sigortalının çalıştırıldığı işin niteliğine göre, tekrarlanan bir sebeple veya işin yürütüm şartları yüzünden uğradığı geçici veya sürekli hastalık, sakatlık ve ruhi özürlülük halleri olarak, tanımlanmaktadır. Türkiye’de meslek hastalıkları 5 gruba ayrılmış olup, ülkemizde sadece Ankara, İstanbul ve Zonguldak’ta meslek hastalıkları hastanesi vardır.

Meslek Hastalıklarının %100’ü öngörülebilir ve önlenebilirdir. Kontrol yöntemleri doğru şekilde uygulandığında ve gerekli risk yönetimi çalışmaları yapıldığında, işletmelerde meslek hastalıklarının önüne geçilebilir. Meslek hastalıklarının önlenmesi, hastalıklar meydana gelmeden önce risklerin tanımlanmasına ve tehlikelerin ortadan kaldırılmasına bağlıdır. Ancak ülkemizde İş Sağlığı ve Güvenliği alanındaki en büyük sorunlardan biri de, gerçek durumu yansıtmayan istatistiklerdir. Tanı ve bildirim aşamasındaki eksiklikler nedeniyle, meslek hastalıkları ile ilgili gerçek tablo maalesef ortaya çıkmamaktadır.

Ancak, işverenlerin işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini almaması, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müfettişlerinin ve ilgili resmi yetkili kurumların, iş yerlerinde yeterli ve etkin denetimleri yapmamaları nedeniyle, işçiler açısından büyük bir risk oluşturan ve ölümcül sonuçları olan meslek hastalıkları her geçen gün daha da ciddi boyutlara ulaşmaktadır.

Bunun uygulamada birçok sebebi vardır. Ülkemizde “tıbbi meslek hastalıkları tanı sisteminin” olmaması, işyeri hekimlerinin işverenden ücret alarak işverene bağlı olarak çalışması, meslek hastalığının ortaya çıkması halinde işverenlerin tazminat ödeme riski ile karşı karşıya kalmaları nedeniyle işverenin meslek hastalığının hastaneye bildirilmesini engelleyebilmesi, kayıt dışı istihdam ve merdiven altı atölyeler, taşeron sisteminin yaygınlaşması, Türkiye de sendikalaşmanın %10 düzeyinde olması, Bakanlık müfettişlerinin işyerlerini sıklıkla ve yeterli düzeyde denetlememesi, meslek hastalığı tanısı konulmasının zorlu bir süreç olması ve işçilerin de kendilerine çalışamaz raporu verilmesi halinde işsiz kalacakları endişesi ile hastaneyi gitmek istememeleri gibi nedenlerle, ülkemizde meslek hastalıklarının çok önemli bir bölümü kayıt altına alınamamaktadır.

Meslek hastalığına yakalananların ancak %1-1,5’u ancak resmi kayıtlara girmektedir. Yani maalesef Türkiye’de mesleki hastalıkları gizlenmektedir. Oysa meslek hastalıkları konusundaki doğru verilerin tespit edilmesi, işçilerin hastalıklara yakalanmasını önleyecek ve hayatlarının kurtarılmasını sağlayacaktır. Üstelik Anayasa’nın 17’inci maddesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 2’inci maddesi gereği devlet, işçilerin yaşam hakkı ve sağlığını korumakla yükümlüdür. Anayasal bir zorunluluk olan bu yükümlülüğü yerine getirmek de iktidarların sorumluluğudur.

7248

Bu çerçevede;

1)Ankara, İstanbul ve Zonguldak'ta bulunan meslek hastalıkları hastanelerinde 1 Ocak 2018'den bugüne kadar, yatarak ve ayakta olmak üzere tedavi gören toplam hasta sayısı kaçtır?

2)Ankara'daki meslek hastalıkları hastanesinde 1 Ocak 2018'den bugüne kadar yatarak ve ayakta olmak üzere tedavi gören hasta sayısı kaçtır?

3)İstanbul'daki meslek hastalıkları hastanesinde 1 Ocak 2018'den bugüne kadar yatarak ve ayakta olmak üzere tedavi gören hasta sayısı kaçtır?

4)Zonguldak'taki meslek hastalıkları hastanesinde 1 Ocak 2018'den bugüne kadar yatarak ve ayakta olmak üzere tedavi gören hasta sayısı kaçtır?